

שְׁרִיאָה עַל עַלְמָא. בְּהָאֵי יוֹמָא אֲזֶדְמָנוֹ יִשְׂרָאֵל לְאַתְעָרָא רְחִמֵּי עַלְיִהוּ וּבְמָה בְּשׁוֹפֶר. דְּהָא קָלָא דְּנַפְיךְ סְלִיק לְעַילָּא וְאַתְעָרָ שׁוֹפֶר דְּלֻעַילָּא כְּדִין אַתְעָרוֹ רְחִמֵּי מַאֲתִירִיהוּ וְקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא קָם מְבוֹרָסְפִּיאָ דְּדִינָא וִיתְיַבְּכָרָסְפִּיאָ דְּרְחִמֵּי וְרְחִים עַלְיִהוּ דִּישְׂרָאֵל וְלֹא אַתְיַהֵיבּ רְשָׁוֹ לְמַקְטְּרָגָא.

וַיִּשְׂרָאֵל יַתְבִּי קָמֵי קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בַּתְיַבְּתָא וַתַּקְעֵי שׁוֹפֶר (וְמַתְעָרָי) וְאַתְעָרוֹ רְחִמֵּי, דְּהָא הַהוּא קָלָא דְּנַפְיךְ אַתְעָרוֹתָא דְּרְחִמֵּי אֵינוֹ וּבְדִין דְּלַטְוֹרָא לֹא יִכְלֶל לְקִימָא קָמֵי בּוֹרָסְפִּיאָ דְּרְחִמֵּי דְּהָא לֹא אָתֵי מֵהָא סְטוֹרָא וְלֹא אַשְׁתַּבְחָה קְטִינּוֹרִיא.

בְּיוֹמָא דְּכְפֹורִי דְּאֵינוֹ חַתִּימָא דְּדִינָא וְקִימָי
יִשְׂרָאֵל בְּקִידּוּשָׁתָא דְּמַרְיִיחָוּ בְּהַהְוָא יוֹמָא
בְּגִין דָּלָא יִקְרַב דְּלַטְוֹרָא לְמַקְדְּשָׁא יִהְבִּין לֵיהּ שְׁעִיר

לשון הקודש

הוּא בַּתְשׁוּבָה וְתוֹקָעִים בְּשׁוֹפֶר וּמַעֲורָרִים התִּמְנוֹ, וְכֵן בְּכָל זָמֵן שְׁהָדֵין שׂוֹרָה עַל העֲוֹלָם. בַּיּוֹם זֶה מִזְמְנִים יִשְׂרָאֵל לְעוֹורָה עֲלֵיכֶם רְחִמִּים, וּבְמָה? בְּשׁוֹפֶר, שְׁהָקֹול הַזֶּה שִׁיזְׁצָא עֹלָה לְמַעַלָּה וּמַעַזָּר שׁוֹפֶר הַעֲלִיוֹן, אוֹ מְתֻעוֹרִים רְחִמִּים מִפְקוּדָם, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָם מִכְפָּא דִין וַיַּשֵּׁב בְּכִפְסָא רְחִמִּים וּמְרַחִם עַל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נִתְנַתָּ רְשָׁוֹת לְמַקְטָרָגָן.

בַּיּוֹם הַכְּפֹורִים שָׁהָוָא חַתִּימָת הַדִּין, וַיִּשְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּקָדְשָׁתָה רַבּוֹנָה, בָּאוֹתוֹ יוֹם, בְּדִי שְׁלָא יִקְרַב מֶלֶשֶׁן לְמַקְדֵּשׁ, וַיִּשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ

דָּאַתִּי מִסְטֶרֶא דָרוֹחָא מִסְאָבָא וְהוּא מִסְאָבָא וְרוֹיחָ
מִסְאָבָא אֲתַהְנֵי בֵיהַ (והוא) הוּא אֲתַעַפֵק בֵיהַ וְלֹא
אֲתַקְרֵב לְמִקְדְשָׁא לְסָבָא וּבְדִין אֲנָפֵין גַהְירֵין
וַיַּשְׂרָאֵל מִשְׁתַזְבִּין מִנְיָה.

בָזְמַנָּא אַחֲרָא כְדַ סְגִינֵין חֹבֵי בְנֵי נְשָׂא הָאֵי
דָלְטוֹרָא בְשֻׁעַתָא דְדִינָא אֲתַעַר עַל חֹבֵי
עַלְמָא בְדִין אִיהּ אַתִי וְאַשְׁתַבָח דָלְטוֹרָא קְמִי קְדֵשָׁא
בְרִיךְ הַזָּא וַיִּסְתָּאָב מִקְדְשָׁא וְכָל אֲנָפֵין עַצְיָבִין וְדִינָא
אַשְׁתַבָח וְעַל דָא (בראשית ו') קַץ כָל בְשָׂר בָא לְפָנִי, בָא
לְפָנִי וְדָאי לְמִתְבָע חֹבֵי עַלְמָא בְגִינֵן דְאַינֵן גַרְמוֹ: (עד

(כאן מההשומות)

(אהדרנו למלחה קדמאתה קץ כל בשר בא לפנינו. בא לפנינו וראוי בגין דאנון גרמו). **רַבִי יְהוֹדָה פָתָח** (תהלים לט) **הַזְדִיעָנֵי יְיָ קָצֵי וּמְדַת יְמִי מָה הִיא אִידָעָה מָה חָדָל אָנֵי.** אמר דוד קמִי קְדֵשָׁא

לשון הקודש

נוֹתְנִים לוֹ שְׁעִיר, שֶׁבָא מִצְדָ רוח הַטְמָאָה וְהַמְקָדֵש גַטְמָא, וְכָל הַפְנִים עַצְובּוֹת וְהַמְצָא טָמָא, וְרוֹח טָמָא נְהַנָּה מִפְנֵן. (זהו ו' המה שְׁבָר בָא לְפָנִי, וְלֹא מִתְקַרֵב לְמִקְדֵשׁ הַטָּמָא, וְאוֹ הַפְנִים מְאַרְוֹת, וַיַּשְׂרָאֵל גַצּוּלִים מִפְנֵן).

בָזְמַן אַחֲרָ, בְשָׁרְבִים חַטָּאֵי בְנֵי הָאָדָם, הַמְלִשִׁין הַזָּה בְשֻׁעַת הַדִּין מִתְעוֹרֵר עַל חַטָּאֵי הָעוֹלָם, אוֹ הוּא בָא, וְנִמְצָאת יְמִי מָה הִיא אִידָעָה מָה חָדָל אָנֵי. אמר דוד חַלְשָׁנָה לְפָנִי הַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא,

**בריך הוא, תרין קצין אפנון, חד לִימִינָא וחד
לְשֶׁמֶאלָא, ואנו תרין אַרְחֵינוּ לְמִיתָה בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא
לְהַהּוּא עַלְמָא.**

קַץ לִימִינָא דְכִתִּיב, (דניאל יב) **קַץ הַיּוֹם,** ו**קַץ
לְשֶׁמֶאלָא דְכִתִּיב,** (איוב כח) **קַץ שֵׁם לְחַשֵּׁךְ וְלְכָל
תְּבִלִּית הַזָּהָר** (אֲפָנוֹן אָופָל וְצַלְמֹות). מַאי, וְלְכָל תְּבִלִּית הַזָּהָר, פָּאוֹן
הַזָּהָר. אֶלָּא הַזָּהָר קַץ לְשֶׁמֶאלָא רְמַחְשֵׁיךְ אֲפִיהוֹן דְבָרִיאַתָּא **מַאי וְלְכָל
תְּבִלִּית, בְּזָמָנָא דְדִינָא שְׂרֵירָא עַל עַלְמָא לְשִׁיצָּה אֲבָן
אָופָל וְצַלְמֹות.** קַץ שֵׁם לְחַשֵּׁךְ. דָא **מְלָאֵךְ** הַמּוֹתָה, דָא
נְחַשְׁךְ, קַץ **כָּל בָּשָׂר,** קַץ שֵׁם לְחַשֵּׁךְ, דָהָא **מִסְטָרָא
דְהַתְּבִּכָּא דְדַהְבָּא קָאָתִי.** וְלְכָל תְּבִלִּית **בְּזָמָנָא דְדִינָא
שְׂרֵירָא עַל עַלְמָא** הַזָּהָר **לְמַהְיוֹן** **קְטִינָרִיא** **לְעַלְמָא
לְאַחֲשָׁבָא אֲפִיהוֹן** **דְבָרִיאַתָּא וּבוֹי.** (דף סג ע"א) **קַץ לִימִינָא
כְּדָקָאָמָרוּן** **דְכִתִּיב** **קַץ הַיּוֹם.**

לשון הקודש

הבריות). מהו וְלְכָל תְּבִלִּית? בָּזָמָן שָׁרוֹוי
הַדָּין עַל הָעוֹלָם לְהַשְׁמֵיד - אֲבָן אָפָל
וְצַלְמֹות. קַץ שֵׁם לְחַשֵּׁךְ - וְהַמְּלָאֵךְ
הַמּוֹתָה, וְהַנְּחַשְׁךְ. קַץ **כָּל בָּשָׂר,** קַץ שֵׁם
לְחַשֵּׁךְ, שְׁהָרֵי מִצְדָּר שֶׁל הַתוֹּךְ הַזָּהָר הוּא
בָּא. וְלְכָל תְּבִלִּית - בָּזָמָן שְׁדִין שָׁרוֹוי עַל
הָעוֹלָם, הוּא חֻזְקָר לְהִיוֹת קְטָנוֹר לְעוֹלָם
לְהַחְשֵׁיךְ פָּנֵי הַבְּרִיות. קַץ לִימִינָן, בָּמוֹן
שָׁאָמְרָנוּ שְׁבָתוֹב לְקַץ הַיּוֹם.

לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: **שְׁנֵי קָצִים** הַמּ,
אֶחָד לִימִין וְאֶחָד לְשֶׁמֶאל, וְהֵם שְׁתִּי
דְּرָכִים לְלַכְתָּה בָּהֶם בְּנֵי אָדָם לְאַוּתָו
הָעוֹלָם.

קַץ לִימִין - **שְׁבָתוֹב** (דניאל ט) **לְקַץ הַיּוֹם.**
וְקַץ לְשֶׁמֶאל - **שְׁבָתוֹב** (איוב כח) **קַץ שֵׁם
לְחַשֵּׁךְ וְלְכָל תְּבִלִּית** הַזָּהָר וְאֲבָן אָפָל
וְצַלְמֹות. מַה זוּ וְלְכָל תְּבִלִּית הַזָּהָר? מַי הוּא
הַחֻזְקָר? אֶלָּא אָתוֹן קַץ לְשֶׁמֶאל שְׁמַחְשֵׁיךְ פָּנֵי

**אמֶר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְדִנִיאָל וְאַתָּה לְךָ
לְקַצְׂז וְתַנְוֹתָה.** אמר ליה מנוחה בהאי עלמא
או בההוא עלמא, אמר ליה בההוא עלמא כמה
דעת אמר ינוחו על משכבותם. (דניאל יב) (ותעמדו לנו רלה לקצז
היפין). אמר ליה לאן אחר דהא לא ידענא מה יהא עלי בההוא עלמא. אמר ליה ותנותו.
**אמֶר לֵיה בְּזָמָנָא דִיקּוּמָיוֹן מַעֲפָרָא אִיקּוּם בִּינִיָּהוּ אָז
לָאו.** אמר ליה ותעמד. אמר ליה הא ידענא די
יקומון בתות, מגהון דזבאי קשות ו מגהון
ד-חייבי עלמא, ולא ידענא עם מאן מגהון איקום.
אמר ליה לנו רלה. אמר ליה הא אמרת ותת לה
לקצז. אית קצז לימינא ואית קצז לשמאלא, ולא
ידענא לאו קצז. **לקצז הימין או לקצז הימין.** אמר
לייה **לקצז הימין.**

אָז הַכָּא דָוד אָמֶר לֵיה לְקָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא (תהלים

לשון הקודש

ירדתי שיקומו בתות בתות, מהם של
צדיקי אמת ומהם של רשיין העולם, ולא
ירדתי עם מי מהם אקים. אמר לנו:
לנו רלה. אמר לנו: הרי אמרת ותת לה
לקצז. יש קצז לימין ויש קצז לשמאלא, ולא
ירדתי לאיה קצז, **לקצז הימין או لكצז**
הימין? אמר לנו: **לקצז הימין.**

גם כאן דוד אמר **לקודוש ברוך הוא,** (תהלים לט), הודיעני ה' קצז, מהו חלק גורלי.

אמר לו הקדוש ברוך הוא **לדניאל:**
וְאַתָּה לְךָ לְקַצְׂז וְתַנְוֹתָה. אמר לו: מנוחה
בעוולם הנה או בעולם ההוא? אמר לו:
בעולם ההוא, כמו שנאמר ינוח על
משכבותם. (דניאל ט) ותעמד לנו רלה לקצז הימין.
אמר לו: לאיה מקום, שחררי לא ירדתי מה היה
עלי באוטו עולם? אמר לו: ותנותו. אמר לו:
בזמן שיקומו מהעפר, אקים בינייהם או
לא? אמר לו: ותעמד. אמר לו: **הרי**

לט) הוזר עני יי' קצ'י. מה איה חולק עדרבי. ולא נח העתיה עד דאתבשער היזהו לימינא דכתיב, (חהלום ק') שב לימיני. תא חוי, אוף קדשא בריך הוא אמר ליה לנו קץ כל בשר בא לפני. מאן איה. דא קץ דאחשך אפיהו דבריתא דאייה קץ כל בשר בא לפני. מבאן אוליפנא חייבי עלמא מקדיםין ליה ומשכן ליה עליויה לאחשבא לוון. דביוון דיהבי ליה רשותא גטיל גשmeta. ולא גטיל עד דיהבי ליה רשותא. ועל דא בא לפני למיטל רשו לאחשבא אנפהיהו דבני עלמא. ובגינוי כד זהגנו משותם את הארץ. ועל דא עשה לך תבת עזיז גופר בגין לאשתזבא ולא יכול לשולטאה עלה.

תא חוי, תנין בזמנא דמותא אית במתא או בעלה מא (נ"א ראתה היב רשו לפלאך הטעות לחבלא). לא יתחו בר ניש בשוקא. בגין דאית ליה רשו למוחבלא

לשון הקודש

ולא נהה דעתו עד שהtabשער שיחיה השנותנים לו רשות, ועל זה בא לפני לטל ראה, גם הקדוש ברוך הוא אמר לו לנו, קץ כל בשר בא לפני. מיהו זה קץ שמחשיך פני הבריות, שהוא קץ כל בשר, בא לפני. מבאן למדנו שרשי הульם מקדים ומושגים אותו עלייהם להחשיך להם. שביון שנוגנים לו רשות,

לְתַבֵּל אֶכְלָא. בְּגִינִי כֵּךְ אָמַר לֵיהּ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
בְּעֵי לְךָ לְאָסְפָתְמָרָא וְלֹא תְּחִזֵּי גְּרָמָה קְמִי דְּמַחְבָּלָא
דְּלָא יִשְׁלֹוֹט עַלְךָ.

וְאֵי תִּמְאֵן מֵאָנוּ יְהִיב הַכָּא מַחְבָּלָא. דְּהָא מִין הַוּ
וְאֲתִגְּבָרֹז. תָּא חִזֵּי, לִית לְךָ דִּינָא בְּעַלְמָא אָז
פְּד אֲתִמְחֵי אָז פְּד אֲתִמְפָר עַלְמָא בְּדִינָא, דְּלָא
אֲשִׁתְבָּח הַהְוָא מַחְבָּלָא דָּאוּל בָּגּוּ אֲנֹנוּ דִּינֵינוּ
דְּאֲתִעְבִּידֹו בְּעַלְמָא. אֲזֹה הַכָּי הַכָּא טוֹפְנָא הַוּה,
וּמַחְבָּלָא אָזְוֵיל בָּגּוּ טוֹפְנָא. וְאֵי אֲקָרֵי הַכָּי דְּאֲתִכְלִיל
בְּשָׁמָא דָא. וְעַל דָא אָמַר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְנַחַת
לְטִמְרָא גְּרָמִיהָ וְלֹא יִתְחַזֵּי בְּעַלְמָא.

וְאֵי תִּמְאֵן הָאֵי תִּבְوتָא אֲתְחִזֵּי בָּגּוּ הָאֵי עַלְמָא
וּמַחְבָּלָא אָזְוֵיל בְּגֻווִיה. כֵּל זְמָנָא דְּלָא יִתְחַזֵּי אֲפִי
דְּבָר נְשָׁקְמִי מַחְבָּלָא לֹא יִכְיל לְשִׁלְטָה עַלְיהָ. מְנֻלָּז

לשון הקודש

בתוך אוטם הדינים שגעושים בעולם. גם
בָּאָן בְּמִבּוֹל כֵּךְ הִיא, וְהַמְשִׁיחַת הַוּלָקָה
משום כֵּךְ אָמַר לוֹ בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
אַתָּה צָרֵיךְ לְהַשְּׁמָר, וְלֹא תַּرְאֵה אֶת
עַצְמָךְ לְפָנֵי הַמְשִׁיחַת שֶׁלֹּא יִשְׁלַט עֲלֵיכָה.
וְאֵם תֹּאמֶר, מַיְנָה בָּאָן מִשְׁחַית, שָׁהָרִי
מִים הִי וְהַתְּגִבָּרוֹ? בָּא רָאָה, אֵין לְךָ דִין

בְּעֻזָּלָם אוֹ בְּשִׁמְבָּה אוֹ בְּשִׁנְמָסָר הַעוֹלָם
בְּדִין, שֶׁלֹּא נִמְצָא אֶתְתוֹ הַמְשִׁיחַת שְׁחוּלָה
בעולם.

לְהַשְׁחִיתוּ לֹא יִרְאָה אָדָם בְּשָׂוק, מִשּׁוּם
שִׁישׁ לוֹ רִשות לְמִשְׁחִית לְהַשְׁחִית הַבְּלָל.
מִשּׁוּם בְּךְ אָמַר לוֹ בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
אַתָּה צָרֵיךְ לְהַשְּׁמָר, וְלֹא תַּרְאֵה אֶת
עַצְמָךְ לְפָנֵי הַמְשִׁיחַת שֶׁלֹּא יִשְׁלַט עֲלֵיכָה.
וְאֵם תֹּאמֶר, מַיְנָה בָּאָן מִשְׁחַית, שָׁהָרִי
מִים הִי וְהַתְּגִבָּרוֹ? בָּא רָאָה, אֵין לְךָ דִין

מִמְצָרִים דַכְתִּיב, (שמות יב) **וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפְתָּח בֵיתוּ עד בָּקָר.** מַאֲטַעַמָּא בְגַיְן דָאַיהוּ אַשְׁתָּבָה וַיְכִיל הַוָּא לְחַבְלָא. וְלֹא אַצְטְּרִיךְ לְאַתְּחַזָּאָה קְמִיה. בְגַיְן בְּזַהֲהָה גַנְיוֹ נַח וְכֹל אֲנוֹ דַעֲמִיה בְתִבוֹתָא. וּמַחְבָּלָא לֹא יְכִיל לְשַׁלְטָה עַלְיָהוּ:

רַבִּי חִיא וּרַבִּי יוֹסֵי הָו אַזְלִי בָאַרְחָא. אַעֲרָעו בְהַנִּי טוּרִי דְקָרְדוֹ, חַמוּ רְשִׁימָין בְקִיעָין בָאַרְחָא דָהָוּ מִן יוֹמֵי דְטוֹפְנָא. אָמֵר לֵיה רַבִּי חִיא לְרַבִּי יוֹסֵי הַנִּי בְקִיעָין דָהָוּ מִיּוֹמֵי דְטוֹפְנָא, וּקְדֵשָׁא בָרֵיךְ הַוָּא שְׁבֵיק לוֹן לְדָרֵי דָרֵין בְגַיְן דָלָא יַתְמַחֵי חֻבִּיהָן הַרְשִׁיעָא קְמִיה.

דָכָך אַרְחוֹי דְקָדֵשָׁא בָרֵיךְ הַוָּא. לְזַבְאַין דַעֲבָדִין רְעִיטִיה, בְעֵי דִידְרָפְרוֹן לְהָוּ לְעִילָא וְתַתָּא וְלֹא יַתְגַּשֵּי דַזְבְּרָגִיהָן לְדָרֵי דָרֵין לְטָב. בְגַוְונָא דָא

לשון הקודש

בְקִיעָים בְדָרְךָ שְׁהַיּוּ מִימֵי הַמִּבּוֹל. אָמֵר מַגְנִין לְנוּ? **מִמְצָרִים, שְׁבָתוֹב** (שמות יט) **וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפְתָּח בֵיתוּ עד בָּקָר.** מַה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שְׁהָוָא נִמְצָא וְהָוָא יִכְלֵל לְהַשְׁחִית, וְלֹא צְרִיךְ לְהַתְּרָאות לִפְנֵינוּ. **לְבִן הַיָּה גַנְיוֹ נַח וְכֹל אַלְוֹ שְׁעָמוֹ בְּתֻרְךָ** הַתְּבָה, וְהַמְּשִׁיחָה לֹא יִכְלֵל לְשַׁלְטָה עַלְיָהָם. **רַבִּי חִיא וּרַבִּי יוֹסֵי הָיוּ הַוּלָכִים בְּדָרְךָ.** פָגַשׂ בָאָוֹתָם הָרִי אַרְרטַת. רָאוּ רְשׁוּמִים

שְׁבָךְ דָרְךָ הַקְדּוֹשָׁ בְרוֹךְ הַוָּא: לְאַזְדִּיקִים שְׁעוֹשִׁים רְצֹנוֹ - רֹצֶחֶת שְׁיוֹכְרוֹ אָוֹתָם לְמַעַלה וּלְמַטָּה וְלֹא יִשְׁכַּח וּבָרָם לְדוֹרִי דָרוֹת לְטוֹב. בָמוֹ זֶה לְרִשְׁעִים שְׁלָא